

*LE STORIE
di Emma*

LA ROMANA DAL 1947

LE STORIE di Emma

Emma bucătăreasă

Trăia odată o fetiță pe nume Emma care avea obraji foarte mari.

A petrecut mult timp întrebându-se cum doi obraji pot să devină atât de mari.

Știa că există animale, precum hamsterii sau veverițele, care atunci când mănâncă semințe de floarea-soarelui sau ghinde au fața atât de umflată încât pare să plesnească.

Toată lumea adora trăsăturile ei dolofane: bunica și mătușa îi spuneau mereu că are o față pe care vrei să o mângâi datorită obrazilor mari. Într-o zi tata a dus-o la muncă la mama ei, pentru a-i face o surpriză.

Mama era o cofetăreasă extraordinară, noaptea visa torturi de cele mai diferite gusturi, culori, forme și mărimi. Visa că zbura în cer printre nori de frișcă bătută, stele din biscuiți, luna din Fiordilatte și soarele din pandișpan.

În acea zi mama a creat un tort pentru o zi de naștere grozav de frumos. Privind-o pe micuța Emma, curioasă și mai ales flămândă, a spus: „Așa devin obraji mari, Emma... Când mănânci multe dulciuri și prăjituri!” În acel moment fetița blondă cu obraji dolofani a hotărât că va deveni cofetar, ca mama, și că îi va face fericiți pe toți, mici și mari. Noaptea se străduia să viseze cascade de cremă cu alune și cacao, fire de iarbă cu gust de fistic, flori din Stracciatella albă și roz.

La carnaval se îmbrăca întotdeauna în bucătar, cu tunică un pic murdară, un polonic și o lingură (furate de la mama). Iar când mama gătea prăjiturile acasă,

LE STORIE di Emma

alerga să o ajute cu toate ingredientele. „Mămică, mămică, pot să fac eu asta?“, „Mămică, haide, lasă-mă să fac eu“. Dorea să ofere tuturor copiilor lumii norocul de a avea obraji la fel de mari și frumoși ca ai ei.

*Continuă să citești
toate poveștile Emmei!*

LA ROMANA DAL 1947